

УКРАЇНСЬКА МОВА Й ЛІТЕРАТУРА В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 22677

6, 2013

ЧИТАННЯ – НАЙКРАЩЕ НАВЧАННЯ
*ЯК ВІДНОВИТИ ІНТЕРЕС УКРАЇНЦІВ
ДО ЧИТАННЯ КНИЖОК?*

«Я ЗАВЖДИ ЗОСТАНУСЬ... УКРАЇНЦЕМ»
ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ ЮРІЯ ДАРАГАНА,
11 КЛАС

ЄДНІСТЬ І ВОЛЯ –
КРИЛА НАРОДНОГО ВІДРОДЖЕННЯ
ЗА ІСТОРИЧНОЮ ПОВІСТЮ
ІВАНА ФРАНКА «ЗАХАР БЕРКУТ»
7 КЛАС

УРОК-КОНКУРС ЗА
РОМАНОМ-ТРИЛОГІЄЮ
ВОЛОДИМИРА РУТКІВСЬКОГО «ДЖУРИ...»
8 КЛАС

ПОСПІШАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИТИ
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ФАХОВІ ЖУРНАЛИ

ДОКЛАДНІШЕ НА PEDPRESA.COM.UA

видавництво
ПЕДАГОГІЧНА
ПРЕСА
ДЕРЖАВНЕ ІНФОРМАЦІЙНО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО

УКРАЇНЬСЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

ЩОМІСЯЧНИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ
ТА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ЖУРНАЛ

№ 6 (126) ЧЕРВЕНЬ 2013

Видається з 1999 року

До січня 2012 р. журнал виходив під назвою

«Українська мова й література в середніх школах,
гімназіях, ліцеях та колегіумах»

Свідчення про державну реєстрацію:

серія KB № 17886-6736P від 21.06.2011 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

ДІВП ВИДАВНИЦТВО
«ПЕДАГОГІЧНА ПРЕСА»

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР – Станіслав Караман,

доктор педагогічних наук, академік

Української академії акмеологічних наук

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Олександр Авраменко,

старший науковий співробітник

Зінаїда Бакун, доктор педагогічних наук

Микола Барахтян, кандидат педагогічних наук

Алла Богущ, академік НАПН України

Олена Бондарева, доктор філологічних наук

Анатолій Висоцький,

кандидат філологічних наук

Ніна Голуб, доктор педагогічних наук

Катерина Городенська,

доктор філологічних наук

Олена Горошкіна, доктор педагогічних наук

Анатолій Гуляк, доктор філологічних наук

Наталія Дика, кандидат педагогічних наук

Тамара Донченко, доктор педагогічних наук

Лідія Кавун, доктор філологічних наук

Ольга Копусь, кандидат філологічних наук

Тетяна Матвійчук, кандидат філологічних наук

Любов Мацько, академік НАПН України

Віктор Огнев'юк, академік НАПН України

Сергій Омельчук, кандидат педагогічних наук

Наталія Остапенко, доктор педагогічних наук

Марія Пентиліук, доктор педагогічних наук

Євгенія Петрова, кандидат філологічних наук

Володимир Різун, доктор філологічних наук

Олександра Савченко, академік НАПН України

Олена Савченко, вчитель-методист

Григорій Семенюк, доктор філологічних наук

Тетяна Симоненко, доктор педагогічних наук

Ольга Слоньовська, кандидат педагогічних наук

Лариса Соловець, кандидат педагогічних наук

Катерина Таранік-Ткачук,

кандидат педагогічних наук

Ганна Токмань, доктор педагогічних наук

Іван Хом'як, доктор педагогічних наук

Зоя Шевченко, кандидат педагогічних наук

Галина Шелехова, кандидат педагогічних наук

Неоніла Шинкарук,

заслужений працівник освіти України

Стефанія Яворська, доктор педагогічних наук

НАУКА – ШКОЛІ

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Наталія МОРДОВЦЕВА

Особливості використання
лінгвістичних текстів на
уроках української мови

2

Раїса ДРУЖЕНЕНКО

Використання навчальних
диктантів з елементами
лінгвістичного аналізу тексту
на уроках української мови

5

ПОЕТИЧНА МОЗАІКА

Лесья СИДОРОВИЧ

Наповнила, залила, затопила
Меленькі і невтомні бомбардири
Витинанки дерев засвітилися
зеленню ніжно
Акації, акації, акації
Сонце

8, 19, 60

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ РОЗВІДКИ

Роман ЯРОШЕНКО,

Катерина ЯРОПОВЕЦЬКА

Засоби відображення
українських наукових видань
кінця XIX – початку XX століття

9

Олеся ПОНОМАРЕНКО

Класицизм і романтизм у
живописі історичного жанру
Шевченка-художника

Ескіз «Богдан Хмельницький з
сином перед кримським ханом»

16

ГОВОРІМО ПРАВИЛЬНО

Світлана ЄРМОЛЕНКО

Яке слово вибрати?

18, 42

МЕТОДИЧНА МАЙСТЕРНЯ СЛОВЕСНИКА

УРОК НА КОНКУРС

Галина МАНЗЕВИТА

Удосконалення й
закріплення знань з теми
«Фонетика. Орфографія»
Українська мова, 5 клас

20

Марія МАРТИНОВА,

Олена КУЧЕРЕНКО

Єдність і воля – крила
народного відродження

Підсумковий урок за історичною
повістю Івана Франка «Захар
Беркут»

Українська література, 7 клас

22

Ірина ПРИСЯЖНА

Українські історичні пісні

Про звитязну боротьбу козаків
з турецько-татарськими
нападниками, лицарів-оборонців
рідної землі
Українська література,
8 клас

28

ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ

Зінаїда БАКУМ

Особливості вивчення фонетики
в профільній школі

32

ЛІТЕРАТУРА РІДНОГО КРАЮ

УРОК НА КОНКУРС

Олена ГОЛИК

«Я завжди зостанусь... українцем»
Творчий портрет
Юрія Дарягана
Українська література,
11 клас

34

ПОЗАКЛАСНЕ ЧИТАННЯ

УРОК НА КОНКУРС

Лідія ЛІСНИЧА,

Ніна РОМАНЦОВА

Урок-конкурс за романом-
трилогією Володимира
Рутківського «Джури...»

«Джури козака Швайки»,
«Джури-характерники»,
«Джури та підводний човен»
Українська література, 8 клас

43

НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ ПОШУКИ

Надія ДЖАДЖА

Читання найкраще навчання.
Як відновити інтерес українців
до читання книжок?

47

Оксана РОМАНЧУК

Створення фанфіків на уроках
української літератури

61

МАЙСТЕР-КЛАС

Олена ОСТАПЧЕНКО

Тренінг риторичної майстерності
Навчальна гра-змагання
«Ораторський турнір»

64

На 1 с. обкладинки: Нестор Літописець

На с. 2 – 3 обкладинки: Єдність і воля –
крила народного відродження
(До статті Марії МАРТИНОВОЇ,
Олени КУЧЕРЕНКО на с. 22 – 27)

ЗАСОБИ ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВИХ ВИДАНЬ кінця XX — початку XXI століття

Роман ЯРОШЕНКО, кандидат філологічних наук, викладач дисциплін видавничої справи та редагування Київського університету імені Бориса Грінченка;

Катерина ЯРОПОВЕЦЬКА, студентка Київського університету імені Бориса Грінченка

Анотація. У статті розкрито проблематику української літературної справи, зокрема, наукових видань України. Висвітлено етапи становлення наукової літератури протягом XX–XXI століття, відображено її сучасний стан розвитку, функціонування та реалізацію.

Ключові слова: українська література, аналіз, наукове видання, видавництво.

РОМАН ЯРОШЕНКО, ЕКАТЕРИНА ЯРОПОВЕЦЬКА. СРЕДСТВА ОТОБРАЖЕНИЯ УКРАИНСКИХ НАУЧНЫХ ИЗДАНИЙ КОНЦА XX — НАЧАЛА XXI ВЕКА

Аннотация. В статье раскрыто проблематику украинского литературного дела, в частности, научных изданий Украины. Освещены этапы становления научной литературы на протяжении XX–XXI века, отражены ее современное состояние, функционирование и реализацию.

Ключевые слова: украинская литература, анализ, научное издание, издательство.

ROMAN YAROSHENKO, CATHERINE YAROPOVETSKA. UKRAINIAN SCIENTIFIC PUBLICATIONS MEANS OF REFLECTION AT THE END XX-THE BEGINNING OF XXI CENTURY

Summary. This article reveals Ukrainian literary affairs problems, in particular scientific publications of Ukraine. It has been emphasized the stages of scientific literature development during XX–XXI centuries, its current development condition, functioning and realization are described.

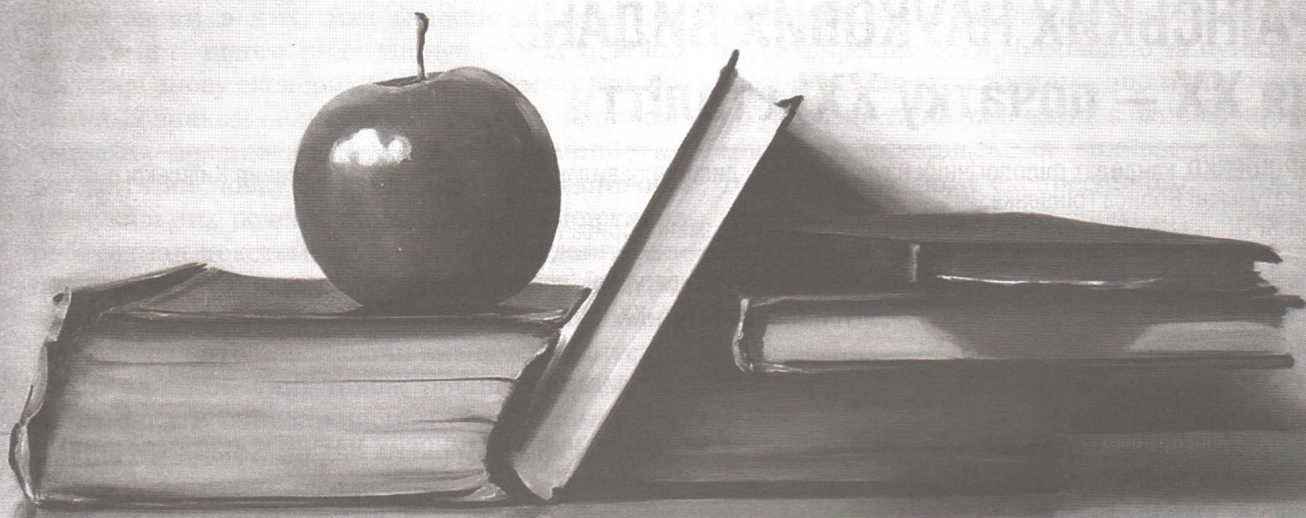
Keywords: Ukrainian literature, analysis, scientific publication, publishing house.

Одним із найбільших свідчень розвитку галузевої науки є розвиток наукових комунікацій, в тому числі поява нових видань. Важливою складовою наукових досліджень як прикладного, так і теоретичного характеру є впровадження та оприлюднення їх результатів, які реалізуються шляхом наукових публікацій та виступів на конференціях, симпозіумах, семінарах різного рівня. Виникнення даного виду літератури пояснюється необхідністю проаналізувати, узагальнити, структурувати і комплексно розглянути накопичені наукові, науково-організаційні та практичні проблеми в сфері розвитку науки. Тобто наукові видання необхідні для ознайомлення спеціалістів відповідних галузей з інформацією щодо досягнень та відкриттів певного напрямку.

Ситуація на ринку наукової літератури, проблеми формування видавничого репертуару, основні тенденції розвитку наукової літератури – це коло запитань, що цікавлять дослідників наукового книговидавання. Науковий твір, з одного боку, «завжди зумовлений пізнавальним ідеалом певної доби» [1, 96], а з другого, виробленими у цю добу уявленнями про жанристику, структуру та стиль наукового викладу. Змінюється час – змінюються погляд на роль, функції, зміст і форму творів та

видань наукової літератури. На порядок денний щоразу виходить актуальна проблема упорядкування наукових праць, тобто певної систематизації та класифікації [8, 190]. Цією проблематикою займалися чимало зарубіжних і вітчизняних дослідників – О. Акопов, О. Гречихін, А. Жбіковська-Мігонь, С. Кулешов, А. Мантен, О. Маркушевич, Б. Тяпкін, А. Черняк, Г. Швецова-Водка та ін.

Після проголошення Незалежності України у 1991 р. мали місце неабиякі сподівання на розквіт національної культури та науки. Адже в Україні довгі роки система забезпечення інформацією та документальними джерелами була надзвичайно відсталою і не давала змоги організувати ефективне забезпечення вчених та спеціалістів часописами, книжковою продукцією, компактними оптичними дисками, доступом до зарубіжних баз даних. В Україні не було реферативних журналів (крім медичного), не було «Експрес-інформації», не видавались аналітичні огляди різних галузей науки і техніки, різко скоротилась кількість наукових журналів. Не було електронних каталогів бібліографічної інформації. Всі органи наукової, технічної, патентної та іншої інформації, створені в СРСР, залишились в Росії. Літописи журнальних і газетних статей ставали дедалі

тоншими. Не було централізованої каталогізації всіх друкованих в Україні видань [14].

Основними причинами кризи книговидавання, що охопила всі пострадянські країни у 90-х рр. XX століття, вважаються: руйнування державної видавничої системи, позбавлення сталого планового фінансування, розрив виробничих зв'язків, зменшення ринків збуту, переорієнтація тематичної та мовної політики. Ця криза позначилася на всіх видах літератури, а особливо на науковому книговидаванні. Адже зміст наукових праць є надто складним і призначений для вузького кола читачів, також внаслідок особливостей змісту та специфіки форм його репрезентації процес редагування зазначених видань є надто трудомістким та витратним. Тому видання наукової літератури ніколи не було і не може бути прибутковим.

За даними Національної Парламентської бібліотеки та Книжкової палати України, найбільш виразною та стабільною тенденцією, що спостерігається останнім часом, є погіршення кількісних показників наукового книговидавання, а насамперед кількості назв видань.

Серед виданих у 1996 р. в Україні назв книжок кількість наукових становила 1301 (24,9 %), порівняно з 1991 р. видання спеціальної літератури скоротилося майже у 2,3 рази. У 1998 р. кількість назв наукових видань ще скоротилася до 1272, знизилася також її частка у загальній кількості випущених в Україні видань (7065), – вона становила 18 %. Наступного, 1999 р., ця тенденція практично збереглася: загальна кількість випущених видань – 5437, наукових – 1089, їх частка – 20 %. На початок 2001 року ця картина виглядала майже так само.

Провідним центром розвитку української науки була і залишається Академія наук України, яка з 1994 р. одержала статус Національної. Загальна кількість науковців становила 300 тис., з яких 80 тис. – кандидати й доктори наук. Економічна криза істотно вплинула на стан науки. За 1991–1998 рр. фінансування науки скоротилося в 17 разів. 1998 р. воно не перевищувало 0,5 % державного бюджету. Щорічні витрати на одного науковця не перевищують в Україні 700 \$ США, тоді як в Ізраїлі – 41 тис. \$, у Південній Кореї – 60 тис. \$, у США – 180 тис. \$. В основному з цих причин Національну академію наук України покинуло 1500 осіб, які переважно виїхали за кордон (генетики, фізики, теоретики, фізіологи, біохіміки) [13].

Занепад науки мав би спричинити абсолютний застій у науковому книговидаванні. Але цього не відбулося. Сучасний український ринок наукових видань не порожній, та, на жаль, він часто заповнений книжками сумнівної наукової цінності та низького рівня видавничої культури. Водночас необхідні наукові праці просто не видаються через брак коштів. А якщо і видаються, то часто не «знаходять» своїх читачів через нерозвиненість інформаційної системи або просто через маленький тираж.

Враховуючи видавничі пропозиції, видавці наукової книжки не залишають пошуків нових форм і методів роботи, що дають змогу вижити їм в складних економічних умовах. Значних змін зазнала сама структура наукового книговидавання.

Донедавна наукова діяльність в Україні провадилася, по-перше, в межах Академії наук, структура якої охоплює достатньо

змінне коло установ – науково-дослідних інститутів, центрів, комітетів, рад, комісій тощо; по-друге, в галузевих науково-виробничих установах та організаціях, в яких наукові дослідження виконують допоміжну роль і підпорядковані інтересам практичної діяльності, і, по-третє, у навчальних закладах, переважно, вищих, де наука виступає «супутньою» формою навчального процесу. Відповідно, результати, досягнуті у цих трьох сферах наукової діяльності і втілені у наукових працях, мали чіткі адреси видавничого втілення: академічні установи «обслуговувалися» «Науковою думкою», галузева наука апелювала до «своїх» видавництв («Техніка», «Урожай», «Будівельник», «Здоров'я» тощо), науковці з навчальних закладів друкувалися у «Вищій школі» та університетських видавництвах («Либідь» – при Київському університеті, «Світ» – при Львівському та ін.), а по можливості – і у власних навчальних закладах, що одержали право на випуск як навчальних, так і наукових видань [8, 148].

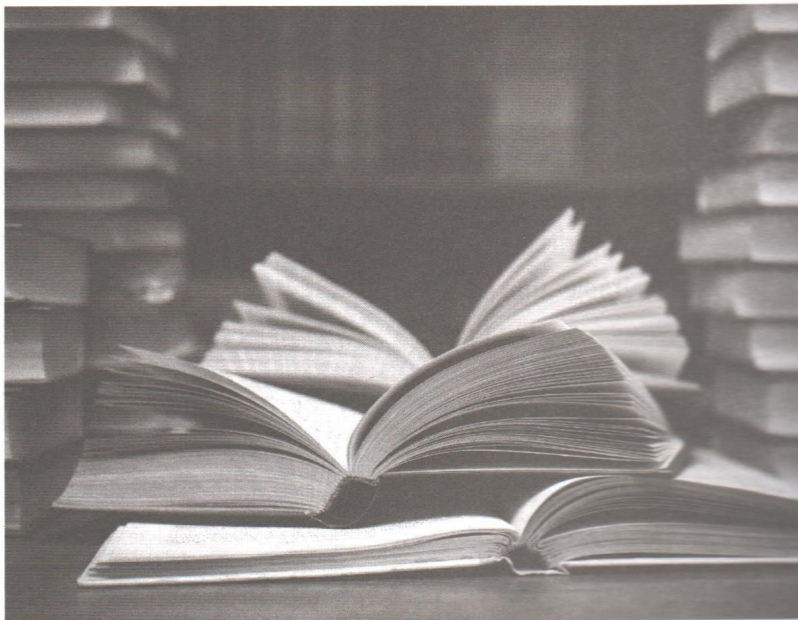
На сьогодні значна частина праць науковців НАН України видається іншими видавництвами, серед яких: «Абрис», «Ар-тЕк», «Манускрипт», «Бізнес-інформ», «Фоліо», «Маяк», «Судоходство», «Світ», «Євросвіт», «Логос», «Либідь», «Основи» та ін. У нових умовах «демонополізації» академічного книговидавання помітно змінюється його «географія»: дедалі більше праць виходить на периферії – у Тернополі, Луцьку, Полтаві та ін. Це свідчить про появу на ринку наукового книговидавання сильної конкуренції. Бодай поодинокі наукову книжку можна знайти в репертуарі будь-якого сучасного українського видавництва.

Серед наукових видань яскраво виділяється увесь масив книжкової продукції київського видавництва Соломії Павличко «Основи», створеного у 1993 р. з ініціативи Міжнародного фонду «Відродження». Воно взяло на себе місію забезпечити науковців, студентів, нарешті усіх зацікавлених серйозними працями в галузі науки і культури, в яких відображено головні філософські, політичні, економічні проблеми сьогодення. Видатними здобутками Наукового товариства імені Тараса Шевченка є збереження структури наукової продукції, утримання і продовження традицій щодо тематики і типології наукових праць, забезпечення спадкоємності у використанні наукової термінології та особливостей викладу, продовження видання «Записок НТШ», відновлення випуску «Хронік НТШ», забезпечення регулярного виходу збірників окремих секцій і комісій (лікарської, комісії фізики, матеріалознавства).

У 1991 році було започатковано серію «Українознавча бібліотека НТШ» – тут входять класичні твори провідних діячів Товариства (Субтельний О. «Нарис історії України», Шевельов Ю. «Внесок Галичини у формування української літературної мови», Козаренко О. «Феномен української національної музичної мови»). З 1994 року формується серія «Визначні діячі НТШ».

Продукція НТШ широко представлена на книжковому ринку конкретними виданнями, хоча їх книжки потрапляють не в усі регіони України. Вони, як і в інших видавництвах, є низькотиражними і заздалегідь збитковими. Їх висока собівартість диктує високу роздрібну ціну і уповільнює продаж [8, 156–159].

Важливу роль у забезпеченні процесу обміну науковою інформацією відіграє наукова періодика, насамперед, традиційно, наукові журнали. Саме вони в нинішніх умовах взяли на себе непрості функції оприлюднення нових досягнень у різних галузях науки, підтримання дистанційного діалогу між окремими науковцями, забезпечення неперервності та спадкоємності наукових досліджень. Незважаючи на те, що деякі дослідники стверджують, що наукова періодика дедалі більше перетворюється із засобу наукової комунікації у засіб наукового самоствердження і, відповідно, підпорядковується не так читацьким запитам, як авторським цілям [10], – все ж очевидно, що саме завдяки періодиці підтримується життєдіяльність та продуктивність усіх галузей науки, навіть тих, для яких випуск книжкових видань виявляється надто дорогим. Наприклад, у 1999 р. науковці Інституту матеріалознавства НАН України, не випустивши жодної книжки, завдяки журналам опублікували 291 статтю, Інституту

фізико-органічної хімії – 143 статті. Тобто сучасна практика демонструє рішучий поворот до «малої форми», яка у певному сенсі має великі переваги над «великою» – передовсім оперативність, порівняно економічно необтяжливість, демократизм.

З часу створення самостійної української держави українська наукова періодика, яка до початку 90-х років вважалася невід'ємним складником загально радянської, почала, по-перше, активно торувати власний шлях розвитку (розвиваючи непередставлені раніше в Україні тематичні напрями), по-друге, повертатися до рідномовного втілення (хоча цей процес не простий і ще досі не всеохопний) і, по-третє, після довгих років перебування у полоні навіяних міфів про особливий аскетизм наукової прози, вона почала «гуманізуватися», – вдаючись до мови і форм публіцистики.

Якщо брати до уваги кількісне представництво тематичних груп української наукової періодики, то безумовними лідерами виступають два напрями – медицина (близько 75 журналів) та освіта (порядку 35) [8, 219–220].

Завдяки періодичності встановлюється ритм подання/одержання інформації, а це, крім суто прагматичного, має ще й психологічний та естетичний вплив на реципієнта.

Протягом останніх 20 років чимало говориться про невстигання навіть строго періодичного журналу за темпами розвитку науки, а успіхи «надоперативних» електронних видань сприяють виникненню різко негативних міфів стосовно можливостей наукових журналів. І все ж для більшості науковий журнал, з його звичною періодичністю – 4, 6 або 12 разів на рік, – надалі залишається основним джерелом фахової інформації.

Тенденції в розвитку світової науки настійно диктують пошук дедалі більш оперативних способів ознайомлення наукового співтовариства з результатами наукових досліджень вчених і фахівців. Одним із таких напрямів і покликані стати електронні наукові фахові видання, що є порівняно новим явищем для наукової України.

Електронне наукове фахове видання – документ з інформацією, представленою у формі електронних даних, який пройшов редакційно-видавниче опрацювання, призначений для поширення в незмінному вигляді, має вихідні відомості та включений до затверджених ВАК України переліків наукових фахових видань, визначених для публікації результатів дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора та кандидата наук, на які можна посилатися у наукових статтях та дисертаціях [12].

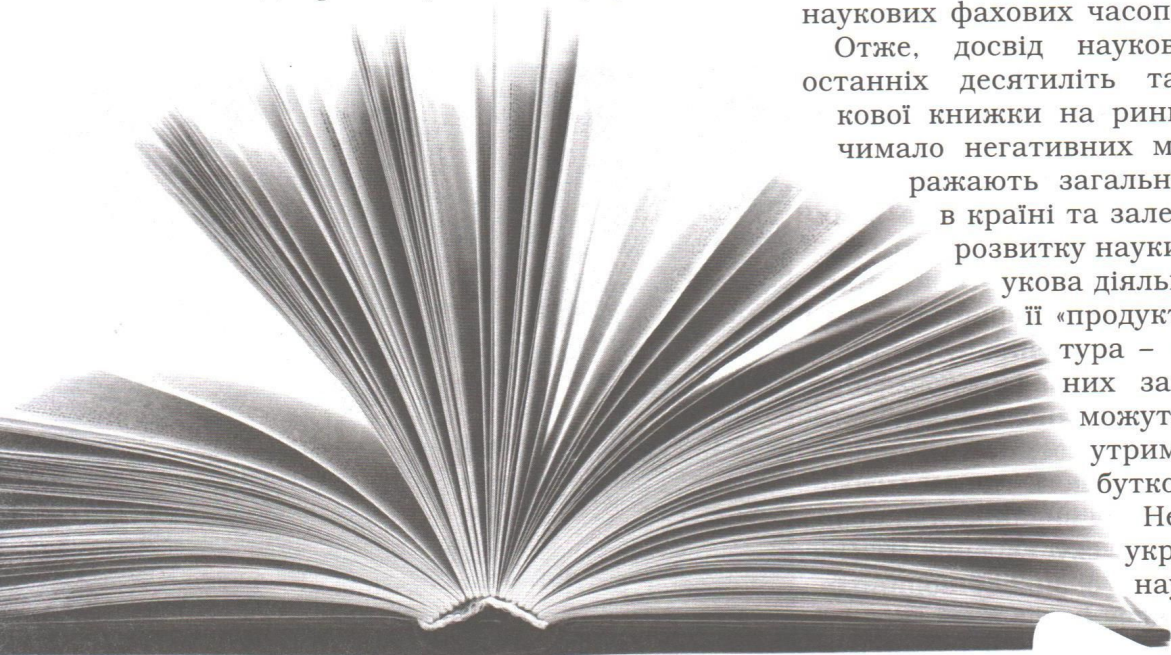
Електронні наукові фахові видання мають деякі переваги перед їх друкованими аналогами, а саме:

- потужна аудиторія;
- оперативність підготовки і поширення публікацій;
- ліквідація ізоляції науковців;
- інтеграція до глобальних баз знань;
- інтеграція з світовою науковою спільнотою;
- простота пошуку наукової інформації;
- нові можливості співпраці над науковими проектами;
- зменшення витрат на видавничу діяльність.

Електронних видань в Україні поки що небагато, але спостерігається стійка тенденція створення електронних версій друкованих наукових фахових часописів [5].

Отже, досвід наукового книговидання останніх десятиліть та становище наукової книжки на ринку України містить чимало негативних моментів, які відображають загальний стан економіки в країні та залежний від неї рівень розвитку науки. Зрозуміло, що наукова діяльність, як і основний її «продукт» – наукова література – надбання розвинених заможних країн, які можуть собі дозволити утримувати цю неприбуткову галузь.

Незважаючи на це, українські видавці наукової літератури наполегливо шукають можливі шляхи

подолання кризи, спричиненої економічними та психологічними обставинами, переходу до ринкового існування. Підставою для оптимістичних прогнозів щодо майбутнього українського наукового книговидання є той факт, що наукові твори в Україні стабільно посідають друге місце серед усіх видів літератури за кількістю назв. Також стрімко зростає кількість публікацій українських учених за кордоном (а іншомовне втілення наукових результатів, як відомо, багаторазово прискорює їх просування у науковому світі та сприяє зростанню авторитета автора).

Невпинно збагачується тематико-типологічна палітра наукових видань. Обнадійливо виглядає позитивна динаміка наукової періодики та серійних видань, що свідчить про неперервність наукових пошуків та прагнення вчених якнайшвидше повідомляти про наукові досягнення. Поступово зміцнюється матеріально-технічна база наукового книговидання, змінюються його організаційно-фінансові засади.

У 2001 р. Спеціалізовану друкарню наукових журналів НАН України було реорганізовано у Видавничий дім «Академперіодика», завданнями якого стали: видання та розповсюдження новостворюваних «традиційних» журналів та їх електронних версій; надання поліграфічних послуг та консультаційної допомоги редакціям періодичних видань академічних установ, а також видання монографій, збірників наукових праць тощо. Того ж року був започаткований збірник «Наукова книга», згідно з яким передбачається щорічно випускати у видавництві «Наукова думка» близько 30 монографій, написаних працівниками Академії, за рахунок коштів на видання наукової літератури з державним замовленням, прибутку самого видавництва та коштів наукових установ, де підготовлено монографію. Поступово українські видавці наукової літератури здобувають досвід роботи в ринкових умовах, у них з'являється належне вміння і професійні навички менеджерів, маркетологів, книгорозповсюджувачів.

Важливо зазначити, що на сьогоднішній день і електронні, і друквані періодичні та неперіодичні наукові видання мають право на існування, кожне з них займає певну нішу в розвитку освіти, науки та популяризації наукових досліджень. Тож, попри всі труднощі, українські наукові видання мають достатньо можливостей для того, щоб не лише втриматися на ринку, а й зміцнити свої позиції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Акопов А. Методика типологического исследования периодических изданий (на примере специальных журналов) / А. И. Акопов. – Иркутск : Изд-во Иркут. ун-та, 1985. – 96 с.
2. Бутко В. Наукова і спеціальна література на видавничому ринку України / В. Бутко // Книжкова тека. – 1997. – № 4–5 (33). – С. 21–22.
3. Васильев В. Российская академия наук в системе научного книгоиздания на постсоветском пространстве / В. И. Васильев. – М. : Наука, 2007. – 101 с.
4. Гнатюк В. Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові / В. Гнатюк // Літературно-Науковий Вістник. – 1925. – Кн. 1. – С. 76–86.
5. Задорожна Н. Аналіз сучасного стану електронних наукових фахових видань / Н. Т. Задорожна, Т. Г. Омельченко // Слово і час. – Л., 2001. – № 9. – С. 65–72.
6. Зелінська Н. Дзеркало сучасної науки : книговидання в Україні 90-х / Н. В. Зелінська // Слово і час. – Л., 2001. – № 9. – С. 75–82.
7. Зелінська Н. Наукова книга і реклама – дві речі сумісні / Н. В. Зелінська // Поліграфія і видавнича справа. – Л., 2001. – Вип. 37. – С. 194–203.
8. Зелінська Н. Наукове книговидання в Україні : Історія та сучасний стан / Н. В. Зелінська. – Л. : Світ, 2002. – 268 с.
9. Зелінська Н. Ринкові перспективи сучасної наукової книги : зміна критеріїв видавничої оцінки / Н. В. Зелінська // Квалілогія книги : 36. наук. праць. – Л., 1998. – С. 35–37.
10. Князева С. Новый взгляд на типологию... / С. А. Князева. – С. 19–34.
11. Мірчук І. Історія української культури / І. Мірчук // Історія української культури. – Л., 1994. – С. 315.
12. Положення про електронні наукові фахові видання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/law/04_vydan.html.
13. Історія української культури. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.history.vn.ua>.
14. Розвиток освіти і науки в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://refs.ua-club.net.ua>.

ДЕРЖАВНЕ ІНФОРМАЦІЙНО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО ВИДАВНИЦТВО «ПЕДАГОГІЧНА ПРЕСА»

Директор
Олексій ОСЬКІН

Головний редактор науково-методичних журналів
Ніна БЕРІЗКО

Над номером працювали:

Ольга Пилипенко (відповідальний редактор)

Ольга Караман (літературний редактор)

Марія Осауленко (комп'ютерна верстка)

Наталія Василенко (коректор)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідають автори. Редакція залишає за собою право на редагування та скорочення прийнятих до друку матеріалів. Рукописи не повертаються. У разі використання матеріалів посилання на журнал є обов'язковим.

Листи й матеріали для публікації можна надсилати електронною поштою:

e-mail: 2345255@ukr.net з поміткою «Українська мова й література в сучасній школі».

© Усі права захищено. Жодні частина, елемент, ідея, композиційний підхід цього видання не можуть бути скопійованими чи відтвореними в будь-якій формі і ніякими засобами — ні електронними, ні фотомеханічними, у тому числі й ксерокопіюванням, записом або комп'ютерним архівуванням, без письмового дозволу видавця

Підписано до друку 14.06.2013

Формат 60 x 84 1/8.

Папір офсетний. Друк офсет.

Умов. друк. арк. 8,37. Обл.-вид. арк. 9,6.

Наклад 1943 Зам.

Видруковано ТОВ «КОЛОФОН».

Васильків, вул. Грушевського, 15

Адреса редакції журналу, видавництва:

01680, м. Київ,
вул. Олександра Довженка, 3

Тел.: (044) 456-37-32

E-mail: olga_presa@ukr.net

Рекламний відділ: тел. (044) 456-37-02

E-mail: pedpressa@ukr.net

Державний комітет зв'язку та інформації України ф.СП-1

ДОСТАВНА КАРТКА – ДОРУЧЕННЯ

ПВ	місце	літер.

На газету
журнал

22677

«Українська мова й література в сучасній школі»

найменування видання

Вартість	передплата		кількість комплектів	1
	переадресування			

на 2013 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий

індекс

місто

село

область

район

вулиця

код вулиці

буд.	корп.	кв.

прізвище, ініціали